

ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಡಯಾಬಿಟೀಸ್ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ೧೯೨೦ನೇ ವರ್ಷದ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳು ೨೪ನೇಯ ತಾರೀಖು ಶನಿವಾರ ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗುರು ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಸಾಧಕರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿದೀಪಗಳಾಗಿ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಅಸಂಖ್ಯ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಲಾಟು ಮಹಾರಾಜರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮಜಪಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ. ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅವರಿಂದಲೇ ಕೇಳೋಣ: “ಶ್ರಮ ಪಡೆದ ಏನೂ ಲಭ್ಯವಾಗದು. ಭಗವಂತನೂ ಕಠಿಣ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಲೆದೂಗಿ ಮೈದೋರುತ್ತಾನೆ. ಮೈಗಳೆತನವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತು ಜಪ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಿ. ಭಿಕ್ಷುನ್ನ ತಿಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದುಃಖ ಶಮನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆತ್ಮದ ಹಸಿವು ಇಂಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇತರರಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತರು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಜಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ, ದ್ವೇಷ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು ಜಪಮಾಲೆ ತಿರುಗಿಸುವುದರಿಂದ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವಾದರೂ ಏನು ಹೇಳಿ. ಮನುಷ್ಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಧೂಳೆರಚುವುದು ಬಲು ಸುಲಭ. ಆದರೆ, ನಿಮ್ಮ ನಾಟಕ ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಇತರರ ದೋಷಗಳೇ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಪವಿತ್ರರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಪವಿತ್ರತೆಯೇ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.”

ಲಾಟು ಮಹಾರಾಜರು ಭಕ್ತರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ, ತಮ್ಮ ನೆನಪಿನ ಅಂಗಳದಿಂದ ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆದ ತಮ್ಮ ಗುರು ದೇವರ ಒಂದು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು, “ಭಕ್ತ ಮನಮೋಹನ ಬಾಬುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯ ಆಯೋಜನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ‘ನಾಮಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ, ಜಪ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಾಮದ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ನಾಮ, ನಾಮಿ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ನಾಮದ ಸಮಕ್ಷಮ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಭಕ್ತಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ಅದು ನಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾಮವೇ ಶಕ್ತಿ. ನಾಮಿಯಾದರೋ ದೇವತೆ. ಶಕ್ತಿಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ದೇವತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದು.’”

ಜಪ-ಧ್ಯಾನದ ನಿಶ್ಚಿತ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಲಾಟು ಮಹಾರಾಜರು ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ್ದು ಹೀಗೆ, “ಹೃದಯ್ಯ, ಭಗವಂತನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಅತಿ ಅಗತ್ಯ. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಆಚಲವೂ, ದೃಢವೂ ಆದ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಜಪ-ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾದರೆ, ಅಂಥವರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಮ-ಕಾಂಚನದ ಆಸಕ್ತಿ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.” ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮೌನ ತಾಳಿದ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು, “ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ. ನಾಮದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಮದಲ್ಲಿನ ರಸ ಭಕ್ತನನ್ನು ಮತ್ತೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮನಸ್ಸು ಬೇರಾವ ಆನಂದದ ಕಡೆಗೂ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಆನಂದದ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಮಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ನಾಮವು ಭಕ್ತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆನಂದದ ಅಮೃತ ಧಾರೆಯನ್ನೇ ಸುರಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬೇರೊಬ್ಬ ಭಕ್ತ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ, “ಮಹಾರಾಜ್, ನೀವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಜಾಗ್ರದವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಯಿತು. ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಮದ ಆಕ್ರಮಣವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದು?” ಲಾಟು ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೀಗೆ, “ನೋಡಯ್ಯಾ, ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ನಾಮವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ನಾಮವು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದಲೂ ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಪಹರ ನೀಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಮಜಪ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದದ್ದೇ ಆದರೆ ನಾಮದ ಶಕ್ತಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಉಸಿರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಮದ ಕೆಲಸ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ದಿನಪೂರ್ತಿ ವಿಷಯಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾ, ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷವೋ ಒಂದು ಘಂಟೆಯೋ ನಾಮ ಜಪಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲ ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಚಿಂತನೆ, ನಾಮಜಪ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅದರ ಪೂರ್ಣಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

ಜಪ ಸಾಧನೆ

ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆಯುವಾಗ ನೀವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮಂತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಆತ್ಮಂತ ಪವಿತ್ರವಾದುದು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ನಿಗೂಢ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನ ನಿಮಗಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅಂತಹ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನ ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದು. ನಿರಂತರ ನಾಮಜಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗಾತಿ

ದೊರಕಿದಂತೆ. ನಾಮಜಪ ಉಸಿರಿನಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಸಂಗವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದು, ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಕಲ್ಮಶವನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಲಗಿಸುವುದು. ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದವನು ತಾಳ್ಮೆ, ದೃಢನಿರ್ಧಾರಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವಾಗುವವರೆಗೂ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

-ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದ

ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾಮ ಜಪದ ಮಹತ್ವ

ಸ್ವಾಮಿ ಶಾಂತಿವ್ರತಾನಂದ

ಶ್ರೀಮಾತೆ
ಶಾರದಾದೇವಿಯವರಿಂದ
ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದ
ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದರು ಸ್ವಾಮಿ
ವಿವೇಕಾನಂದರ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ
ಹಾಗೂ ಒಡನಾಟಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ
ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ
ಮಹಾಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ
ಅವರು ಹಲವು ಮಂದಿ ಸಾಧಕರಿಗೆ
ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು.
ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ, ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಜಪ, ನಾಮಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು
ಕುರಿತಂತೆ ಹೇಳಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯ
ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು
ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ
ಲೇಖಕರು ಮೈಸೂರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ
ಆಶ್ರಮದ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಯಾದ
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ
ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಯುಗವಾತಾರ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯು
ಅನ್ನಗತಪ್ರಾಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾರದೀಯ ಭಕ್ತಿಯು ಸುಲಭವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆ
ಎಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಮಯೋಗ, ಜ್ಞಾನಯೋಗ, ಹಠಯೋಗ, ರಾಜ
ಯೋಗ ಮುಂತಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು
ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಜಪ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ
ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಉಪಾಸನಾ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇವು ಮೂರು ತ್ರಿಕೋನದ
ಕೋನಗಳಿದ್ದಂತೆ.

ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದಜೀ ಮಹಾರಾಜರವರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾ
ಸಂಘದ ಆರನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ
ಅವರು ವೇದಕಾಲದ ಋಷಿಯೋ, ಮಹಾತಪಸ್ವಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.
ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರಿಂದ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ
ಜಪಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ ಸಂನ್ಯಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಪಡೆದರು. ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರಂತೆ
ಅವರೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಒಂದು ಲಕ್ಷಜಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಮ-ಜಪದ
ಮಹತ್ವವು ಕುರಿತು ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಬರಿಯ ಬಾಯಿಮಾತಾಗಿರದೆ ಅವು ಅನುಭಾವಿಯ
ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನುಡಿಯೂ ಸಾಧಕರಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ, ದಾರಿದೀಪ
ವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ.

ಜಪ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯ ಮಹತ್ವ : ಯಾವ ಪವಿತ್ರನಾಮದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ
ಮನಸ್ಸು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಶ್ಚಿಮ
ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಕೇಂದ್ರ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭಕ್ತ
ಯೊಬ್ಬರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ
ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಜಪವನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ
ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ತಾನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೂ ಕಾಣ
ಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ದರ್ಶನಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ
ಅವರನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿತು. ಗುರುಗಳು ನೀಡಿರುವ ಮಂತ್ರದ ಕುರಿತು ಸಂಶಯ ಮೂಡಿತು.
ಗುರುಗಳು ನೀಡಿರುವ ಮಂತ್ರವು ಅಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಂದರು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಮನದ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಜಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೊಸ ಮಂತ್ರವು ಮೊದಲನೇ
ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುದವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಜೀವನವು
ಬರಿದಾದಂತಾಯಿತು. ತಲೆನೋವು ಉಂಟಾಗಿ, ಮೊದಲಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಃಶಾಂತಿಯೂ
ಮಾಯವಾಯಿತು. ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಗುರುಗಳು ನೀಡಿದ್ದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮನಸ್ಸು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಪಠಿಸಲು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ, ಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂ
ಭಿಸಿದರು. ಮನಸ್ಸು ಕೊಂಚ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಆಗ ಮಹಿಳಾ ಭಕ್ತಿಯು
ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈಗಿನ ಮನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ
ಮಂತ್ರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತು ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ

ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರುವ ಮಂತ್ರವು, ಭಗವಂತನ ನಾಮವು ಬರಿಯ ಹೆಸರಾಗಿರದೆ ಅದು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದರು, “ಮಂತ್ರವು (ಭಗವಂತನ ನಾಮ) ಮಹಾಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲ, ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ದೈವತಾಸಾರವೆಂದು ತಿಳಿ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಸ್ಥೂಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಸ್ತುವಿನ ಮೂಲಕ ಮಾತು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೀರಿರುವ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಸ್ತು (ಭಗವಂತನನ್ನು) ಪಡೆಯಬಹುದು” ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಗುರುಪರಂಪರೆಯು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದಜಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪರಾತ್ತರ ವಸ್ತುವಿನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಗುರುಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದು, ಸಾಧಕನು ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗದ ಹೊರತು ಮುಕ್ತಿಯು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಗುರುಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನಿಂದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಹರಿಯುವುದು. ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಗುರುಗಳ ತೀವ್ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವ ದೇವತೆಗಳ ನಾಮದ ರಹಸ್ಯಶಕ್ತಿ ಅವರು ನೀಡುವ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏಕತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರವೇ ಸಾಧಕನ ಭರವಸೆ, ಇಷ್ಟದೇವತೆಯ ಪ್ರತೀಕ. ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಯೋಗ್ಯ ಗುರುವಿನಿಂದ, ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ನಾಮದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಕರುಣೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಗುರುವಿನ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಮಂತ್ರವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಕೋಣೆಯ ಕೀಲಿಕೈಯಂತೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕೀಲಿಕೈ ಗುರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಂತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾವು ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಉಪಾಸನೆ, ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ದೇವರ ಕೃಪೆ ನಮಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುವು ಸಿದ್ಧ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಮಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವನು. ಯೋಗಿಗಳೂ, ಋಷಿಗಳೂ, ಮಹಾನ್ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಸಿದ್ಧ ಮಂತ್ರದ ನೆರವಿನಿಂದ ಪರಮಪದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು. ಗುರುವು ಮಂತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಊಹೆಯಿಂದ ಕೊಡದೆ, ಪರಂಪರೆಯಿಂದ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿರುವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ವಿಶೇಷವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಕಿವಿ ಮಾತೊಂದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕನು ಮಂತ್ರದ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಗುರುವಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವನ ಅಪಕೃತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸಾಧಕನೇನಾದರೂ ಗುರುವನ್ನು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು, ಇಷ್ಟದೇವರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಬರಿಯ ಹೆಸರು, ಅಥವಾ ಪದಗಳ ಗುಂಪು ಎಂದು ಎಣಿಸಿದರೆ, ಅವನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರು ಮತ್ತು ಅವನು ನೀಡುವ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸಾಧಕನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಜಪಿಸಿದರೆ, ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅದರ ಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವಾಗಿ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯು ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಗುರುವಿನಿಂದ ಪಡೆದ ಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತನಾ ತರಂಗಗಳು ಶುಚಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಾವು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಲಯವಾಯಿತು, ಕರಗಿಹೋಯಿತು ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಬಾರಿ ನಾವು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದಾಗ, ‘ಹನಿಗೂಡಿದರೆ ಹಳ್ಳ’ ಎಂಬಂತೆ ಮಂತ್ರವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸತ್‌ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೆಟ್ಟಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇಡೀ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಬದಲು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ನೂತನವಾದ ಸಾತ್ವಿಕ ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಜಪ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಲು ಸುಲಭ ಹಾಗೂ ಸರಳ ಮಾರ್ಗ.

ನಾಮ-ನಾಮಿ ಅಭೇದ : ಭಗವಂತನ ನಾಮವು ಬರಿಯ ಹೆಸರಾಗಿರದೆ, ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಆಲದಮರವು ತನ್ನ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸುಪ್ತವಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಭಗವಂತನ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವು ‘ನಾಮ ಮತ್ತು ನಾಮಿ ಅಭೇದ’ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಮ ಎಂದರೆ ಹೆಸರು; ನಾಮಿ ಎಂದರೆ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ವಸ್ತು ಎಂದು. ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅದು ಸೂಚಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದೇ. ನಾವು ಯಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವನು ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜನರು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ‘ರಾಮ’ ಎಂದು ಕೂಗಿದಾಗ ಆ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಡುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಜೊತೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಮಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು, ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಗಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರೆ ಜವಾಬು ಕೊಡಲು ಏಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ಪುರಶ್ಚರಣೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಭಗವಂತನು ಜಾಗೃತನಾಗುವನು, ಪರಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡುವನು. ಸಾಧಕನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು.

ಶಬ್ದ, ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಭಾವನೆಗಳಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ, ದೇಶ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಹೆಸರಿರುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು, ತಿಳಿಸಲು, ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹೆಸರು, ನಾಮವನ್ನು ಶಬ್ದ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶಬ್ದವು ಸೂಚಿಸುವ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅರ್ಥ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾನಸಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂರಕ್ಕೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ವಸ್ತುವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಭಾವನೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ

ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ವಸ್ತುವಿನ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಯು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜಪಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ನಮಗೆ ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಮತ್ತು ಅವನ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವು ತಿಳಿದು, ನಾಮಜಪವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದಜಿ, “ನಾಮ ನಾಮಿ ಎರಡೂ ಒಂದೇ. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢಪಡಿಸಿದಷ್ಟೂ ಅವನ ಆವಿರ್ಭಾವವನ್ನು, ಆತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಭವಿಸುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. **ತಜ್ಞಪಃ ತದರ್ಥಭಾವನಂ** ಎಂದು ಪತಂಜಲಿ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಯೋಗಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರವನ್ನು, ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವಾಗ ಅದರ ಅರ್ಥಭಾವನೆ ಅಂದರೆ ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು, ಚಿಂತಿಸುವುದು. ಬರಿಯ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಅದು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಭಗವಂತನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬೇರೆ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಭಗವಂತನ ನಾಮಜಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನ ಸುಂದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗದೆ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜಪವು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ತೀಘ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಾಮ ಜಪದ ಮಹತ್ವ : ದೇವರ ನಾಮವು ಕಲ್ಪತರುವಿದ್ದಂತೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದರು ನಾಮಜಪದ ಮಹತ್ವದ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಭಗವನ್ನಾಮದ ಪ್ರಭಾವ, ಶಕ್ತಿ ಅನಂತವಾದುದು. ಅದರ ಉಚ್ಚಾರಣಾ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪಾಪಿ, ದುಃಖಿ, ದುಷ್ಟನೂ ಕೂಡ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುವನು. ದೈವಭಕ್ತನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಮೃತದ ಪದವಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವನು. ನಿನಗೆ ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ಹೋದರೂ ಆತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ನಿನಗೆ ಶಕ್ತಿ, ಶಾಂತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೀನು ಆತನಿಗಾಗಿ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆ” ಎಂದು. “ದೇವರ ರೂಪ, ಗುಣ ಮತ್ತು ಭಾವನೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ನಾಮವೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾಮದ ಶಕ್ತಿ ಅಪಾರವಾದುದು. ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದು! ಯಾವ ನಾಮ ನಿನಗಿಷ್ಟವೋ ಅದನ್ನೇ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗು. ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುವನು. ನಿನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೂ ಈಡೇರುವವು. ಕೇವಲ ಆತನ ನಾಮ ಪುರಶ್ಚರಣೆಯಿಂದಲೇ ಆತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆ” ಎಂದಿರುವರು. ಆದರೆ ನಾವು ನಾಮಜಪದಿಂದ ಅಭ್ಯುದಯ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚೇಯಸಗಳೆರಡನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಉಪಾಸನೆಯ ಅಂಗವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಜಪ, ಧ್ಯಾನ, ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಪೂಜೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳ ಪಠಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಪ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವು ಪ್ರಧಾನ ಸಾಧನೆಯೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇವನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ಜನ್ಮದ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನು ನಾಮ ಜಪವು ಭಸ್ಮ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸತ್ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದ ದುಷ್ಟಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾದಷ್ಟು ಸಜ್ಜನಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು, ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತರಂಗವು ಪ್ರಕೃಬ್ಧಗೊಂಡರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ‘ಮನ ಏವ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಕಾರಣಂ ಬಂಧಮೋಕ್ಷಯೋಃ’ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರಿರುವುದು. ನಾಮಜಪದಿಂದ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಾಗಿ, ಭಗವಂತನ ಹಾಗು ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಗುರಿಯತ್ತ ನಡೆದು ಹೋಗಲು ನಮಗೆ ಜಪವು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಪವನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡದೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾಮದ ಪುರಶ್ಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವನು ಆಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜಪವನ್ನು ಪದೇಪದೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಿಶ್ಚಲತೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಮೀಪ್ಯದ ಅನುಭವವು ದೃಢವಾಗಿ, ಮನಸ್ಸು ತಲ್ಲೀನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಶ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಪರಮಪದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಮಜಪದಿಂದ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಪಸಾಧನವು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭ ಮತ್ತು ಸರಳ ಮಾರ್ಗ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿರಜಾನಂದಜಿ, “ನಿನಗೆ ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ಹೋದರೂ ಆತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ನಿನಗೆ ಶಕ್ತಿ, ಶಾಂತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೀನು ಆತನಿಗಾಗಿ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜಪ ಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನಿಯತವಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧಾ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಗುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾವಿಯು ತಿಳಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ನಾವು ಅದರ ತಳವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಥವಾ ಭಗವಂತನ ನೈಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ವಿಷಯದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯಬಹುದು. ಸಾಧಕನು ತನ್ನ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ನಿವಾರಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಬಹುದು.

ಭಗವಂತನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭೇದವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾಮಜಪ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವೆವು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರ ಅಥವಾ ನಾಮ ಜಪ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ? ಅದರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಂತ್ರವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೇವತೆಯ ಸ್ತಂಧನದ ಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು